

בראשונה פרק שני יומא

כה.

עין משפט גר מצוה

א [נמי] פ"ד מהלכות
מקדש הלכה ט'
ב ד ג מיי פ"ה מהלכות
צית המצוה הלכה ט'
ד [נמי] פ"ה מהלכות צית
ה המצוה הלכה ו' ופ"ד
המלכות סנהדרין הל' ט'
ב דה מיי פ"ו מהלכות צית
ה המצוה הלכה ח'
כ ו ט מהלכה ז'
כ ד מיי פ"ד מהלכות
מקדש הלכה ו':

מאי לא באותן שזכו לפיים. תימה הוא מאי מייית רב נחמן מהכא
כיון דרב ששת מלי דמי לה ואדרבה טפי יש לראיה לרב ששת
מכאן דקאמר הכי נמי מסתברא ורב נחמן אינטרין לשני דזוקא
ו"ל משום דלעיל מינה איירי זוכין בצבודה דקמני רבז"י אומר
המעלה אצרים לנפש הוא מעלה
על גב המזבח והדר קמני מספון
לחזיים והיינו נמי דקאמר רב ששת
בסמוך מנא אמרינא לה ולא מיייתי מהא
דהכא דקאמר איכו גופיה ה"ג
מסתברא אלא מהא ליכא למשמע
מינא דדייקא כמר וכמר:

נוסף מצנפת שר אחד מהם.
מכאן קשה לפרושי ריב"ז
דפירוש דשל כהן הדיין קרייה מגבעת
לפי שהיא רחבה ושל כ"ג מצנפת
שהיא קצרה לפי שהיא זורח להניח
תפילין וי"ל *וי"ל לשון תורה לחוד
ולשון חכמים לחוד דנלשון תורה
קרי לשל כ"ג מצנפת ככל דוכתא
וכי הוה דלמרינן צ"ל קמא דגיטין
(דף י.) הסר המצנפת והרס העטרה
צומן שמצנפת זרשא כ"ג שנה
לעטרה זרשא כל אדם נסתלקה
מצנפת זרשא כ"ג נסתלקה עטרה
מראש כל אדם:

אין ישיבה בעורה. תימה דלמר
צפ"צ דזבחים (דף טו.) ומה
ישב שאוכל אס עזר חילל וכו' והיכי
לכיל והא אין ישיבה בעורה וי"ל
שאוכל קדשים קלים הנאכלין ככל
העיר אי נמי אור"י צד אצרהס דלף
על גב דלחן ישיבה בעורה אלא למלכי
צית דוד ה"מ לדברים דלאו זורח
בעורה *אכל חכילה זורח בעורה היא
דמאיז ואלכו אותם אצור כופר צהס
שדכניס אורלים וצלים מתכפסה
מישרא שרי ואמי שפיר נמי הא
דפרין צפק שני דזבחים (דף יב):

גבי קידוש ידים ורגלים מן הכיור
דפרין ולימיי מיתב אע"ג דבעורה
הוה זורח בעורה שרי אכל פייס
דהכא לא חשיב זורח בעורה דאפשר
בלא פייס אי נמי י"ל היינו טעמא
דמותר ליכא ולאכול קדשים דבאכילת
קדשים כתיב צהו למשחה לגדולה
כדרך שהמלכים אוכלין והיינו
מיושב אכל אין לתרץ דמותר לאכול
מיושב בלשכות הצנויות כחול
ופתוחות לקודש שהן בעורה לאכילת
קדשי קדשים דהמורה ריבנה חכרות
הרבה ולישב שס מותר כמו שאין
חשובי כעורה להתמיצ עליהם
משום טומאה כדליתא בלזוהו
מקומן (זבחים דף יב.) דהא צנשמעין
משמע דלישב נמי הוי כעורה עזמה
ואסור לישב צהו:

והא בעינן בית אלהים נהדר
ברגש. תימה כיון דבעינן
פייס צקודש אמאי לא הוי מפייעין
בעורה עזמה קדשי טפי ואור"י כיון
דנטול מצנפתו של אחד מהן גנאי
תא

שלא זכו לפיים. היו מפשיטין בגדי קדש שהפסידו בהן: דאי סלקא
דעסק צלוקן שזכו. והפשטה זו בגדי חול ולהצניח בגדי קדש וקמני
לא היו מניחין עליהן אלא מכנסי חול אלמא מלבישין אותן בגדי
קדש על מכנסי חול ואח"כ פושטין מכנסי חול ולובשין למכנסי קדש
והתניא כ"י: **מלבישין אותן מכנסי**
קדש. כדי שלא יעמוד ערומים
כשהפשיטום: **לשבת הגויים.** ששם
היו מפשיטין: **בסילקי.** צית גבוה
שעל עלייה: **פייס צמורה.** קבוצת
היקף המפשיטין בצמורה היתה:
ווקן. של צ"ד המורה לכן סדר
הפשיטין יושב צמורה: **צולואר.**
עגול שקורין נוסק"א: **שממנו מחיל.**
מנין חשזון הפייס כמו שפירשתי
זרשא הפרק: **דקמני רב שמואל**
צד יהודה. לקמן צפרק ג' (דף לה):

שהיו אמומיהן של הכהנים עושות
לצנייהם משלהם כמין צנדי הוונה
להראות תפארת עושרן ונמי מלאכתן
וכמה לו אמור מלכות דקמני כהן
שעטמה הן אמו כמות וצנדי ועוד
כה עבודת יחיד: אין ישיבה בעורה.
שנאמר (דברים יח) לעמוד לשרת
העומדים שם לפני ה': **אלא למלכי**
צית דוד. שמינו צהן ישיבה שנאמר
(שמואל ב' ד) ויצא המלך דוד וישב לפני
ה' ויאמר מי אנכי ומי ביתי וגו':
הא צעין צניס אלהים נהדר.
אלמא פייס צניס להיות צניס אלהים:
בתני' מי שזוח. את הממיר:
זרשא והרגל. של ימין צכהן אחד
ושני הידים צכהן שני: **העוקן.** הוא
הזנב והרגל של שמאל צכהן שלישי:
החזו. הוא (ה) השומן הרואה את
הקרקע ותחתין אותו מכאן ומכאן
בלא רשעי זלעות: **והגרסה.** הוא
האזרח לו (ה) ממוצר הקנה והכנז
והלב והחזה והגרה צכהן רביעי:
(ג) ושני הדפנות. צחמישי: **והקריבים.**
צששי: והסולת. שערון למנחת
נסכו של תמיד (ח): **והחצייס.**
חלי (ט) שערונן של כ"ג שקרב עם
התמידין ככל יוס שנאמר (ויקרא ו)
מחליהם צצק ומחליהם צצרב
וסמין ליה על מצבת צשמן תעשה
לכן קרוי חצייס: והיין. שלש לוגין
של ניסוך לכבש התמיד (ו): **י"ג**
כהניס זוכין צו. צפייס זה [האחזר]
שלש עשרה עבודות כהניס מנייות
כאן: **דכרד הילואו.** צחיוו היה קרב
התמיד וצגמרל (ע"צ) מפרש לה: **גב'**
לעודה אחס מפייסין. כגון מי
שזוח ולכשיכה מי שזכה לשלש אלא
שזו אין פייס לשאר י"צ עבודות אלא
כהניס שמוקפין לימינו נמשכן אחריו
כפי סדר משנתנו שני לזריקה
היו מפשיטין הכל. ומשמע
בלא שם זכו וכו'.

הציהה בקודש החציה
בחול ושני פתחים היו
דה אחד פתוח אקדש
ואחד פתוח לחול. ואומר
רבינו דלתייה צניס גבוה
והציה צניס גבוה. לפרק
פתח של חול היה מוקף בחול
הנטי כחול. וכן פתח של
קדש מוקף לקדש הנטי
קדש. אלא אם היה שלש בקדש
כחול וצניס גבוה. וכן פתח של
קדש וחול פתוח לקדש וחול.
מקדש חול לקדש חול. ומשמע דזוקא מה שני בקדש
מקדש חול לקדש חול. מלא קמני צין צנויות לקדש צין צנויות לחול ופתוחות לקדש לחול ופתוחות לקדש חול ומתפארת דע"צ י"צ עבודות אלא
כהניס שמוקפין לימינו נמשכן אחריו
כפי סדר משנתנו שני לזריקה
היו מפשיטין הכל. ומשמע
בלא שם זכו וכו'.

היה לעמוד בלא מצנפת בעורה והר"ר יצחק צד צדוק פ' משום דהוי קיימי כצוללייה ואס היו מפייסים בעורה היה אמריהם אל היכל ה':

א [נמי] פ"ד מהלכות
מקדש הלכה ט'
ב ד ג מיי פ"ה מהלכות
צית המצוה הלכה ט'
ד [נמי] פ"ה מהלכות צית
ה המצוה הלכה ו' ופ"ד
המלכות סנהדרין הל' ט'
ב דה מיי פ"ו מהלכות צית
ה המצוה הלכה ח'
כ ו ט מהלכה ז'
כ ד מיי פ"ד מהלכות
מקדש הלכה ו':

תורה אור השלם
1. בהגות בד קדש יקבש
ומכניס בר יקבש על בשרו
ובאבנת בר יקבש
ובמצינפת בר יקבש בגדי
קדש הם ודחין בפנים את
בשרו וקבשם:
ויקרא טו ד
2. אשר יקבש נמתיק סוד
בבית אלהים גדולך
ברגש: הלהים נה טו

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה חזוה הוא
שומן החזה הרואה את
שני בלא רשעי זלעות:
(ב) ד"ה והגרה לו וכו'
מוזכרי הקנה הרואה
ההכל: (ג) ד"ה ושני
הדפנות: (ד) ד"ה והקנה
הוא של תמיד בשביעי:
(ה) ד"ה והחצייס חלי
שערון למנחת של כ"ג
וכן לכן קרוי חצייס
בשמיני: (ו) ד"ה היין כ"י
לכבש התמיד בתחשיני:

גליון הש"ס
תום' ד"ה נוסף מצנפת
וכי' וי"ל דלשון תורה
לחוד. מולין קלף ט"ז:

לעיו רש"י
נושק"א. סיכה. מכבה.

תום' ישנים
מאי לא באותם שזכו
לפיים. שיו מניחין עליהם
מכנסי חול עד שילביש בגדי
קדש. דאי בלא שם זכו
קמנו מלבישום בגדי קדש
לעשות פייס ואח"כ הפשיטין
אותם. אפילו מכנסי קדש
לא היו מניחין עליהן. אלא
היו מפשיטין הכל. ומשמע
בלא שם זכו וכו'.

רבינו חננאל
ואמר רב ששת מנא
אמינא דהניא לשכת
הגיות כמין בסילקי גדולה
הייתה. פייס במזוחה ווקן
יושב במעורבה. והכניס
מקיפין ועומדין כמין
כוליא. הממונה בא ונטל
מצנפתו של אחד מהן
וידועין שממנו היה הפייס
מתחיל. ואי ס"ד בבגדי
חול כ"י. אמר אבי
ש"מ לשכת הגיות הציה
שבמזוחה בקדש היתה.
מפני שמפשיטין בה. וחציה
שכעבר בחול. ואחר

שהוקן יושב בה. ואמר ר' אין ישיבה בעורה אלא [למלכין] בית דוד בלבד. ושני פתחין היו בה אחד במזוחה לקודש ואחר במערב לחול. דתנן במעשר שני פרק ג' הלשכות הבנויות בקדש ופתוחות לחול תוכן חול כ"י. הבנויות בקדש ובחול ופתוחות לקדש ולחול. ומכנגד החול ולחול חול. איבעיא להו לליל בעורה ועבורה מפייסין. כולופר מי שחוט ומי זורק מי מקריב האברים. מי קורמן ומקריב. וכיצא בהן. או דילמא לעבודה אתה מפייסין. ופשיטת חיש דתני ר' חיה לא לכל עבודה ועבודה מפייסין. אלא כהן שזכה בחמיר. י"ב אחיז הכהנים נמשכין עמו. ארבעה פייסות היו שם. הפייס הראשון הדימת הדשן. הפייס השני מי שחוט כ"י. י"ג כהנים זוכין בו השחוט הוא ראשון. שני זורק. שלישי המדשן מוכח הפנימי. רביעי המדשן המורה. חמשי המעלה הראש והרגל. ו' המעלה שתי ידים. ז' המעלה הזקוק והרגל. ח' (המקריב) (המעלה) (בחזה ובגרה) (החזה והגרה). ט' בשתי דפנות. י"ב בקריבים. י"א בסולת המנחה. י"ב בחביתין כהן [גדול]. י"ג ביון של נסך.